

KOVÁCS ANDRÁS FERENC

A város elhagyása

Kavafisz-parafrázist mímelvén
Alexandrosznak, Alexandriába,
felelt így K. a fáradt nyárutón –

*Hívtál, hadd menjek, útra fel, ússzak fényben, más tengerekben,
A várost hagyjam, húzzak el, más város is van – itt már hemperegtem,
Félholt vágyakban elmerült alak, ki más-más szemmel néz körül
Más-más vidéken, gyermekül, más városokban, s lelke még örül,
Hogy éppen ott van már, vagy itt csak tétlen ír – más, száz alakban
Élhet, mozoghat állatin, vad pépben, világ-áزالagban...
Város nem egy vár – hét perel, verseng hevenhét lényemért!
Homérosz vak hang – szétpereg... Hullt porszem nyelvén rég nem ért
Már senki – írtam boldogan, sok semmi szót örökbe vettem,
Sok szépet, bíztam, s volt olyan, hogy vélt személyem tönkretettem.*

*Több város volna, s nincs remény, sem új, más tája tengereknek –
Sok hullám habja költemény, sós félsorok ha bentrekednek,
Kimondhatatlan kincs, hiány, szírt utcahang, kihűlt lakás, szobák,
Emlékek, dolgok, mindahány tárgy megfakult kín... Nem tart már tovább –
Itthon sem otthon, néma istenek édes, tág Ithakája!
Képzelet, álom a többit is egyszeriben kitalálja –
Te ellaksz lakhatatlanul, lakatlan árnyék életed...
Sokféle út van, végtelen, sok város, más lét – élheted,
Ha elfeledted önmagad szavát, a szép öröme lettet,
S a titkos fényt, a másikat, talán örökre tönkretetted.*

Marosvásárhely – Budakeszi, 2019. augusztus 17-19.